

عنوان مقاله:

«بررسی تطبیقی مبانی حاکمیت در قانون اساسی جمهوری اسلامی افغانستان و ایران»

محل انتشار:

دوفصلنامه علمی حقوق پویا، دوره 7، شماره 7 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسنده:

علی تقوی

خلاصه مقاله:

حاکمیت، از عمده ترین عناصر یک جامعه سیاسی و منشا قانون حاکم بر جامعه است. در حقیقت هر دولت عادلانه با توجه به رویکرد و بینش مردم آن جامعه و وجود ارزش ها و دین و اخلاق بین آنها، یک نوع خاصی از حاکمیت را در قانون اساسی می گنجاند که تا از طرفی به جامعه سامان و سهولت ببخشد و زمینه رشد آن فراهم شود، و از طرف دیگر طول عمر دولت را افزایش دهد. تحقیقی که پیش رو دارید حاصل تلاشی است در جهت بیان اینکه در قانون اساسی دو کشور افغانستان و ایران از میان حاکمیت های مطرح در جهان برای مبنای قوانین، حاکمیت الهی به عنوان مبنای اصلی پذیرفته شده است زیرا مردم هر دو کشور ایران و افغانستان مسلمان هستند و هر دو کشور نظام جمهوری اسلامی را پذیرفته اند و اصل بر این است که به پیروی از دین مقدس اسلام باید اراده تشریحی الهی در جامعه هر دو کشور مسلمان، حکم فرما باشد. اما این را باید یادآور شد که کیفیت و چگونگی این حاکمیت و دخالت حاکمیت های دیگر، در دو قانون اساسی فرق می کند که در آخر این نوشتار به تفاوتها و اشتراکات در هر دو قانون اساسی پرداخته ایم. کلید واژه ها:

کلمات کلیدی:

مبانی، حاکمیت، قانون اساسی، جمهوری اسلامی، نظام حقوقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1559199>

